

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

9 Povrv-66/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Tereziji Goreta, u pravnoj stvari tužitelja VG Vodoopskrba d.o.o., OIB: 62462242629, Ulica kneza Ljudevita Posavskog 45, Velika Gorica, zastupano po odvjetnici Larisi Silviji Marić iz MARIĆ STAJČIĆ & PERKOV Odvjetničkog društvo j.t.d., Zagreb, protiv tuženika VENTUM GRADNJA d.o.o., OIB: 39269647310, Ul. Ante Starčevića 72, Kistanje, zastupano po punomoćniku Tomislavu Dumenčiću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, na ročištu objave održanom dana 29. travnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

1. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Alise Kale posl.br. Ovrv-1329/2025, UPP/OS-Ovrv-189/2025 od 28. ožujka 2025. godine te odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, koji glasi:

"Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 3.465,51 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. rujna 2022. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, a svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena te od 30. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u točki 1. rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Alise Kale posl.br. Ovrv-1329/2025, UPP/OS-Ovrv-189/2025 od 28. ožujka 2025. godine u dijelu kojem je tuženiku naloženo platiti tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu do 275,00 EUR-a."

2. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka, u iznosu od 1.600,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 20. veljače 2025. godine podnio prijedlog za ovrhu za naplatu tražbine na temelju izvoda otvorenih stavki na dan 17. veljače 2025. u iznosu 3.465,51 eura, te naknadu troškova postupka u iznosu od 275,00 eura općenito na imovini tuženika.

Tuženik je na navedeno rješenje pravovremeno uložio prigovor dana 2. travnja 2025. godine navodeći da pobija rješenje u cijelosti iz svih Ovršnim zakonom predviđenih razloga. Naveo je da u cijelosti osporava osnovu i visinu ovrhovoditeljeva potraživanja te napominje kako nema nikakvih dugovanja prema ovrhovoditelju po u prijedlogu za ovrhu priloženoj ispravi niti po bilo kojoj drugoj osnovi. Nadalje je naveo da nije bio u poslovnom odnosu s ovrhovoditeljem te nema nikakvih dugovanja prema ovrhovoditelju. Ovršeniku da nije poznato na što se odnose računi navedeni u Izvatzku otvorenih stavaka iz kojih proizlazi navodno dugovanje. Nadalje, račune koje mu je tuženik izdao u 2022.g., nikada nije prihvatio, osporio ih je i vratio ovrhovoditelju u više navrata jer nije naručio nikakve radove i usluge od ovrhovoditelja niti mu je prouzročio bilo kakvu štetu. Iz tog razloga tuženik u cijelosti osporava ovrhovoditeljevo potraživanje jer nema dugovanja prema njemu niti mu je poznato na što se predmetno potraživanje odnosi. Slijedom svega navedenoga, tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u cijelosti i predložio da ga nadležni sud stavi izvan snage te postupak nastavi kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem izvoda otvorenih stavki na dan 17. veljače 2025., Obavijesti o neprihvatanju računa od 25.8.2022., Ugovora br. V-9816-19 od 19. studenoga 2019., III Aneksa Ugovora br. V-7566-0 od 24. studenoga 2020., zapisnika o izvedenim radovima sanacije na vodoopskrbnom sustavu od 7. srpnja 2022., fotografija, računa br. 1057/P1/1 od 8. srpnja 2022. s otpremnicom, računa br. 1058/P1/1 od 8. srpnja 2022. s otpremnicom, Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga od 17. lipnja 2014., Odluke o cijeni vodnih usluga od 14. prosinca 2021., Cjenika ostalih usluga od 21. svibnja 2021., izvatzka iz sudskog registra od 8. srpnja 2025., dopisa HOK osiguranja d.d. od 22. rujna 2025., Obavijesti o statusu odštetnog zahtjeva od 23. svibnja 2023., saslušanjem svjedoka Nikole Morića, Gorana Degaća, Morene Čubelić i Ivica Zlodi.

Odbija se prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza po vještaku građevinske struke budući bi isto, po ocjeni ovog suda, predstavljalo odugovlačenje ovog postupka, a sve obzirom na dokaze koji prileže spisu te obzirom na protek vremena od štetnog događaja te činjenice da nije napravljeno osiguranje dokaza te bi isto predstavljalo odugovlačenje postupka. Također odbija se prijedlog za saslušanjem

svjedoka Ivane Piršer Knežić, budući bi isto po ocjeni ovog suda predstavljalo odugovlačenje ovog postupka.

Tužbeni zahtjev tužitelja je neosnovan.

Sukladno odredbi članka 9. stavka 1. Zakona o vodnim uslugama (NN 66/19; dalje u tekstu: ZVU), komunalne vodne građevine su javna dobra u javnoj uporabi i u vlasništvu su javnoga isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području, dok je stavkom 2. istog članka propisano da komunalnim vodnim građevinama upravlja javni isporučitelj vodnih usluga.

Sukladno odredbi stavka 3. istog članka, pod upravljanjem u smislu ZVU-a smatraju se poslovi investitora gradnje komunalnih vodnih građevina, njihov pogon i održavanje te čuvanje i korištenje za namjene kojima komunalne vodne građevine služe.

Sukladno odredbi članka 25. stavka 1. točke 2. Zakona o vodama (NN 66/2019, 84/2021; dalje u tekstu: ZV), vodne građevine, s obzirom na njihovu namjenu, jesu komunalne vodne građevine i to građevine za javnu vodoopskrbu - akumulacije, vodozahvati (zdenci, kaptaže i druge zahvatne građevine na vodnim tijelima), uređaji za kondicioniranje vode, vodospreme, crpne stanice, glavni dovodni cjevovodi i vodoopskrbna mreža cjevovoda.

Dakle, predmetna vodovodna cijev predstavlja komunalnu vodnu građevinu koja je u vlasništvu tužitelja i kojom upravlja tužitelj, a koje upravlja obuhvaća, između ostalog, i održavanje te čuvanje predmetne vodovodne cijevi.

Sukladno odredbi članka 1045. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021; dalje u tekstu: ZOO), tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Sukladno odredbi članka 1049. ZOO-a, krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom.

Odredbom članka 1046. ZOO-a propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanja njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

Tužitelj je pravna osoba koja je javni isporučitelj vodnih usluga za područje grada Velike Gorice u čije administrativno područje spada i mjesto Buševac gdje je došlo do predmetne štete, to je isti sukladno naprijed citiranim zakonskim odredbama Zakona o vodnim uslugama i Zakona o vodama aktivno legitimiran za podnošenje ove tužbe.

Nadalje, pregledom ugovora broj V-9816-19 od 19. studenog 2019. godine, III. Aneksa ugovora V-7566-0 od 24. studenog 2020. godine, jasno proizlazi da je tuženik kao podizvođač društva ROCO-COMMERCE d.o.o. Livno podružnica Zagreb izvodio radove projekta "Sustava odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda aglomeracija Velika Gorica", a sve temeljem Aneksa ugovora broj V-7566-20 koji je

sklopljen između tužitelja kao naručitelja i društva ROCO-COMMERCE d.o.o. Livno podružnica Zagreb, a koja činjenica nije niti sporna među strankama da je tuženik bio podizvođač radova te isti, sukladno navedenom pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari, po ocjeni ovog suda.

Među strankama nije sporno da je tuženik dana 07. srpnja 2022. godine na adresi Buševac, Zagrebačka 44 izvodio radove sukladno projektu i kojem prilikom su u navedenoj ulici iskopali rov u kojem se nalazila vodovodna cijev, među strankama je sporna činjenica je li tuženik kao podizvođač radova adekvatno osigurao gradilište odnosno je li adekvatno osigurao iskopani rov te je li tuženik odgovoran za puknuće vodovodne cijevi koja je bila privezana gurtinom za obližnje stablo.

Tužitelj je ovom tužbom ustao za naknadu štete izvanugovorne odgovornosti na strani tuženika, za naknadu materijalne štete koju je imao radi sanacije cijevi za što je ispostavio račune sukladno Cjeniku usluga tužitelja od 21. svibnja 2021. godine i Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga račun broj 1058/P1/1 od 08. srpnja 2022. godine u iznosu od 2.596,36 eura te je ujedno zatražio naknadu štete zbog isticanja vode te za navedeno ispostavio račun 1057/P1/1 od 08. srpnja 2022. godine u iznosu od 869,15 eura.

Međutim, kako bi tužitelj dokazao odgovornost tuženika za nastalu štetu potrebno je da isti dokaže da je šteta nastala potrebno je da postoji štetnik, štetna radnja te uzročno-posljedična veza između radnje i štetne posljedice, a što u ovom slučaju, tužitelj nije dokazao za niti jedan vid štete po kojim osnovama traži od tuženika naknadu štete.

Naime, među strankama nije sporno da je šteta nastala, da je vodovodna cijev pukla, međutim sporno je je li za puknuće iste odgovoran tuženik.

U postupku saslušani svjedok Nikola Morić je u svom iskazu naveo da je bio zaposlen kod tuženika, da je radio u sklopu projekta aglomeracije u selu Buševac. Tuženik da je bio podizvođač ROCO COMMERCU na izvođenju radova. Utužene prigode da je noć prije bila kiša i veliko nevrijeme, a tu je bila startna jama koja je bila iskopana i propisno označena i ograđena, međutim uslijed nevremena došlo je do urušavanja, prodiranja vode i oštećenja cijevi. Nadalje je naveo da su prilikom izvođenja radova dobili projektnu dokumentaciju gdje se cjevovod nalazi, međutim na terenu da stanje nije bilo isto, cijevi nisu bile na mjestu gdje je predviđeno projektom. Osim toga, da prilikom izvođenja radova su više puta upozoravali vodovod da prodiere voda iz cjevovoda, zbog čega da su se stvarali gubici i otežani uvjeti rada, da su isto upozoravali, kako usmenim putem tako i pismenim, on i kolegica Morena Čubelić. On da je bio zaposlen kao inženjer na gradilištu, na gradilištu da su bili više od 6 mjeseci. Vodovodna cijev da je bila osigurana prije nevremena, da su je privezali na nekoliko mjesta sa trakom za vezanje tereta, a da je privezano bilo za jedno drvo jer nije bilo nikakvih drugih mogućnosti za osiguranje istoga, a da je rov bio takav 10 dana prije nevremena i da nitko nije došao u 10 dana izmjestiti cijev. Tu istu večer da su došli djelatnici VG Vodoopskrbe i privremeno sanirali cijev, nakon toga da su nakon nekoliko dana ponovno napravili izmještanje, a koje su trebali napraviti prije incidenta, da po njegovom mišljenju do štetnog događaja ne bi došlo da su djelatnici tužitelja na vrijeme izmjestili cijev po obavijesti koju su na vrijeme poslali tužitelju. Osim toga, da djelatnici tužitelja nisu imali strojeve

u trenutku izmještanja cijevi te su oni (djelatnici tuženika) sve zemljane radove izveli, odnosno tuženik, a da nisu tražili naplatu istih. Nadalje je naveo da nisu poslali narudžbenicu za sanaciju vodovodne cijevi, da su izvršili povrat računa koji je poslan tuženiku, te da mu nije poznato zašto tužitelj nije izdao račun glavnom izvođaču s kojim ima ugovor.

U postupku saslušani svjedok Goran Degač je u svom iskazu naveo da je radio kao administrator u nadzornoj službi na projektu aglomeracije, međutim, o štetnom događaju za koji je pozvan da se uopće ne sjeća niti može išta iskazati. Da mu nije poznato tko je sanirao vodovodnu cijev, da se ničega ne sjeća. Nadalje je naveo da prilikom tog projekta nije bio samo jedan nadzorni inženjer, već je formirana nadzorna služba kao stručni tim sukladno ugovoru te je glavni izvođač bio ROCO COMMERCE, a tuženik podizvođač. Naveo je da je on bio zaposlenik tvrtke SEDRA CONSULTING koja je vršila nadzor.

U postupku saslušana svjedokinja Morena Čubelić je u svom iskazu navela da je utužene prigode bila na mjestu direktora tuženika te da joj je poznato što se desilo u vrijeme štetnog događaja, naime, da su se radovi vršili u ljeto 2022 godine, radila se startna jama i radi izvođenja radova podbušivanja, a radovi da su se radili na aglomeraciji u mjestu Buševac. Navela je da su pismeno obavijestili tužitelja da mora izmjestiti vodovodnu cijev koju su oni osigurali gurnama (sajla za teret), međutim, tužitelj nije istu izmjestio po njihovom traženju. Utužene prigode da je došlo do veliko nevremena, neuobičajenog za to godišnje doba, pala je velika količina kiše uslijed čega je došlo do odrona i puknuća cijevi, tek tada je tužitelj isto sanirao, ali uz njihovu pomoć. Naime, prilikom sanacije vodovodne cijevi da su pružili logističku potporu tužitelju na način da su mu dali strojara, bagere, odnosno da su mu pomogli pri izvođenju zemljanih radova što je kod tuženika stvorilo troškove koje nisu fakturirali, također da su ona i kolega poslali emailom obračun način troškova za te naše radove, a tužitelj je nama poslao račun za sanaciju koji račun nismo nikada prihvatili niti smo dali narudžbenicu. Nadalje, da nije pozvana treća neovisna osoba koja bi utvrdila štetu jer se to moralo hitno sanirati i nije bilo vremena. Oni da su bili podizvođači glavnog izvođača ROCO COMMERCE. Stanje vodovodnih cijevi da nije odgovaralo projektnoj dokumentaciji na što su upozorili tužitelja pisanim putem, a da je jama bila otvorena oko desetak dana prije štetnog događaja te da su istu zaštitili, odnosno ogradili. VG Vodoopskrba da je kasnije obavijestila ROCO COMMERCE o puknuću cijevi, a nakon toga i njih. Da joj je poznato da je tužitelj izmjestio cijev. Na posebno pitanje punomoćnika tuženika jesu ikad tražili sanaciju te cijevi i plaćanje troškova, ista je odgovorila da su oni to bili dužni napraviti jer da ako nije stanje odgovaralo na terenu da su bili dužni izmjestiti kako bi se mogli izvršiti radovi aglomeracije. Nakon završetka sanacije puknuća cijevi da tuženik nije tražio izdavanje računa, te da nije upoznata s tim koga se trebalo obavijestiti u slučaju navedenog incidenta, podizvođača ili glavnog izvođača, da je to viša sila. Nadalje je navela da ne zna je li upoznat glavni izvođač i je li pristupio na teren netko od djelatnika glavnog izvođača.

Imajući u vidu ovakve iskaze svjedoka Nikole Morića, Morene Čubelić ovaj sud je prihvatio iskaze svjedoka Morene Čubelić i Nikole Morića, koji su u svojim iskazima naveli da je utužene prigode došlo do jakog nevremena te da je do puknuća cijevi došlo uslijed urušavanja zemlje u rov te da tužitelj nije izmjestio cijev ranije iako

su ga oni na to upozoravali, koje izmještanje je nastupilo tek kasnije, nakon štetnog događaja, dakle, po ocjeni ovog suda, a što tužitelj niti ne osporava da je utužene prigode bilo jako nevrjeme, neuobičajeno za to doba godina, sud je ocijenio da tuženik nije mogao predvidjeti navedenu okolnost te da isti, sukladno navedenom, nije odgovoran za nastupanje štete.

Nadalje, kako su navedeni svjedoci naveli da su oni kao podizvođači pomagali tužitelju svojim strojevima pri sanaciji, te da su iz istog razloga poslali obavijest o neprihvatanju računa od 25.08.2022. godine, jasno je da je tužitelj u navedenom računu zaračunao više radova nego što je stvarno bilo.

Nadalje, za naglasiti je da su oba svjedoka naglasili da je rov bio zaštićen ogradom, a što je uostalom, potvrdio i zaposlenik tužitelja Ivica Zlodi u svom iskazu danim pred ovim sudom koji je na upit ovog suca naveo kad su došli na mjesto nastanka štete da je rov bio ograđen i da je čak bio i bager, iz čega proizlazi da su navodi svjedoka Nikole Morića i Morene Čubelić istiniti.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je ocijenio i da je i tuženik sudjelovao svojom mehanizacijom na sanaciji rova, te nije moguće da tužitelj isto naplati tuženiku, jer po prirodi stvari, tim bagerom je morao netko i upravljati, dakle djelatnik tuženika, zbog čega je ovaj sud poklonio vjeru tuženiku.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud nije prihvatio zahtjev za naknadu štete tužitelja po računu 1058/P1/1 u iznosu od 2.596,36 eura.

Isto tako, ovaj sud nije prihvatio niti izdani račun za vodu u iznosu od 869,15 eura jer nije jasno uopće, kako je tužitelj mogao utvrditi koliko je vode isteklo, a kako sud nije našao niti odgovornosti na strani tuženika za nastanak štete, to stoga, ovaj sud nije prihvatio niti zahtjev za naknadu štete po računu 1057/P1/1 od 8. srpnja 2022. godine u iznosu od 869,15 eura.

Slijedom svega naprijed navedenog, ovaj sud je utvrdio da tuženik nije odgovoran za nastanak štete puknuća vodovodne cijevi, jer da je do iste došlo uslijed jakog nevremena koje tuženik nije mogao predvidjeti, a kako sud nije utvrdio krivnju na strani tuženika, to stoga, nema niti njegove odgovornosti za naknadu štete zbog puknuća navedene cijevi, pa je stoga, temeljem citiranih odredbi Zakona o obveznim odnosima, valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, kao neosnovan te ukinuti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Alise Kale posl.br. Ovr-1329/2025, UPP/OS-Ovr-189/2025 od 28. ožujka 2025. godine.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, pa je tuženiku obzirom na vrijednost predmeta spora te uspjeh u parnici sukladno Tbr. 7., Tbr. 8. i Tbr. 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12) priznat trošak sastava prigovora u iznosu od 250,00 eura, trošak sastava obrazloženog podneska od 24. srpnja 2024. u iznosu od 250,00 eura, za zastupanje na ročištima od 11. rujna 2025., 3. studenoga 2025., 14. siječnja 2026. i 17. ožujka 2026., svako u iznosu od 250,00 eura, što daje ukupni iznos od 1.500,00 eura.

Ujedno je tuženiku priznat trošak dolaska za oba svjedoka u iznosu od 100,00 eura.

Tuženiku nije priznat trošak sudskih pristojbi na presudu, budući isti nije specificirao navedeni iznos, slijedom navedenog, tuženiku je priznat ukupni trošak parničnog postupka u iznosu od 1.600,00 eura, kako je to odlučeno u točki 2. izreke ove presude.

U Šibeniku, 29. travnja 2026. godine

SUDAC
Terezija Goreta

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave presude, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka odluke (čl. 467. st. 3. i 4. ZPP-a). Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.

DN-a:

- Punomoćniku tužitelja
- Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30887-56e1d**

Kontrolni broj: **0c5ad-28d14-e9fa1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TEREZIJA GORETA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.